

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 17

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩ ΠΑΣΧΑ,

Ἐν συνεχείᾳ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθέντων εορτίων Γραμμάτων, τῶν ἀποσταλέντων τῷ Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εορτῆς τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, δημοσιεύομεν εἰς τὸ παρὸν καὶ τὰ ἐπόμενα :

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Δαμασκός, Συρίας

Ἀριθ. 100

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς Ὑμῶν Μετριότητος κ. Χρῦσανθε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ἠδέως προσαγορεύομεν.

Ἐπὶ τῇ ποθητῇ καὶ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ Ἡμῶν Λυτρωτοῦ, ἣν ἐώρτασεν ἅπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος, ἄσμενοι περιπτυσσόμεθα τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα, προσαγορεύοντες Αὐτὴν διὰ τοῦ Πασχαλίου χαιρετισμοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ συγαίροντες ἐπὶ τῇ ζωηφόρῳ τοῦ Κυρίου Ἀναστάσει μετὰ τῶν ὀλοθύμων εὐχῶν, ὅπως ὁ Σωτὴρ Χριστὸς διαφυλάτῃ τὴν φίλην Αὐτῆς Μακαριότητα μετὰ τῆς σεβαστῆς χορείας τῶν Ἱεραρχῶν καὶ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ ἔτη πλείστα ὑγιαίνουσαν καὶ ἐπαξίως λαμπρύνουσαν τὸν Θεόθεν λαχόντα Αὐτῇ Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ ὀνόματος.

Ἐν τῇ ἱ. Μονῇ Μπελεμέντε τῷ μηνὶ Ἀπριλίῳ 1939

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ο ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΣΕΡΒΙΑΣ

Βελιγράδιον 1 Ἀπριλίου 1939

Α. Μακαριότητα

Ἀρχιεπισκοπὸν Ἀθηνῶν καὶ Προέδρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῦσανθον
Ἀθήνας

Μακαριώτατε,

Πλήρεις πίστεως εἰς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν διὰ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ Ἀναστάσεως δίδοντα ἡμῖν πνεῦμα δυνάμεως, ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ (Β'. Τιμ. α' 7) ἀπευθύνομεν ὑμῖν, τῷ

Κλήρῳ Ὑμῶν, τῷ ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ διαπνεομένῳ, καὶ τῷ εὐσεβεῖ Ὑμῶν ποιμνίῳ, μετὰ τῶν καλλιτέρων ἡμῶν εὐχῶν καὶ τὸν ἐγκάρδιον καὶ πλήρη χαρᾶς χαιρετισμόν:

Χριστὸς Ἀνέστη.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὁ ἀφωσιωμένος
ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

ΓΑΒΡΙΗΛ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Βαρσοβία Ἀπριλίου 1939

Μακαριώτατε, Κύριε Χρῦσανθε, Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Μητροπολίτα Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Ἴδου ἡ λαμπροτέρα καὶ ἡ πλέον χαρμόσυνος εορτὴ, ἡ εορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἱερά Νύξ, πλήρης ἐκ τῆς ἀγαλλιάσεως τῶν χριστιανῶν, «ὄντως Ἱερά καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος νύξ καὶ φωταυγῆς» (Κανὼν, ψδ' ζ', τροπάριον 3). Οἱ νοοὶ εἶναι καταμέστοι καὶ ἀκατάπαυστον εἶναι τὸ ἔξομα τοῦ θριαμβευτικοῦ ὕμνου : «Χριστὸς Ἀνέστη». Ἡ ἀγαλλίασις ἐν ταῖς καρδίαις, ἡ χαρὰ ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ ὁ παλαιὸς χριστιανικὸς χαιρετισμὸς ἐπὶ τῶν χειλέων : «Χριστὸς Ἀνέστη». Ἀσπασμοὶ χριστιανικοὶ καὶ διάθεσις τοῦ πάντα συγχωρεῖν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς ἐν ὀνόματι τῆς Ἀναστάσεως. Ἱερά αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ κατέχη... Ἱεραὶ στιγμαί, τὰς ὁποίας θὰ ἠθέλε τις νὰ παρατείνῃ... Εἶναι ἡ εορτὴ, ἣτις ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ λησιμονώμεν τὴν τραχύτητα τῆς ζωῆς, τὰς μερίμνας ἡμῶν καὶ τὰς προσωπικὰς ἡμῶν θλίψεις... Τοσοῦτω δὲ μᾶλλον τυγχάνει πολῦτιμον καὶ σωτήριο τὸ νὰ «γευθῶμεν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ» ἐν τοῖς θρησκευματικοῖς ἡμῶν αἰσθήμασι, τοῖς προξενουμένοις ὑπὸ τῆς εορτῆς ταύτης, ὅσω τοσαῦτα θλίψεις καὶ τοσοῦτον κακὸν περιβάλλουσιν ἡμᾶς. Οὕτω δέ, καθαρῶς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, δυνηθῶμεν νὰ ἴδωμεν, διὰ τῶν πνευματικῶν ὀφθαλμῶν, τὸν «ἔξαστραπτοντα Χριστόν». Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τόσον ἀναγκαῖον καὶ τόσον ἐνδιαφέρον, δι' ἡμᾶς ἐπίσης, ν' αὐξήσωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο αἶσθημα καὶ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην ἔμπνευσιν, διότι εἶναι ἀπαραίτητα, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀναλάβωμεν χριστιανικὰς δυνάμεις, νὰ θερμάνωμεν τὴν πίστιν καὶ ν' ἀναπτερώσωμεν τὴν ἐλπίδα.

Εἴθε πάντες νὰ ἀποκτήσωμεν τὰς δωρεὰς τῶν ἡμερῶν τούτων τοῦ Πάσχα : «τὴν ἀγάπην τὴν χαρὰν, τὴν εἰρήνην, τὴν μακροθυμίαν, τὴν χρηστότητα, τὴν ἀγαθωσύνην, τὴν πίστιν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν» (Γαλ. ε', 22). Ἐν ταύτῃ τῇ «κλητῇ

καὶ ἁγία ἡμέρα» χαιρετίζω τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τοῦ ἁγίου χαιρετισμοῦ «Χριστὸς Ἄνέστη». Ἀναπέμπων δὲ θερμὰς προσευχὰς πρὸς τὸν Ἀναστάνα Θεόν, τὸν νικήσαντα τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἱκετεύω Αὐτόν, ὅπως διαφυλάττῃ καὶ σώζῃ πάντας ἡμᾶς, ἀξιῶση δ' ἡμᾶς νὰ καταστῶμεν ἀληθῶς μέτοχοι τῆς ἀνεσπέρου ἡμέρας τῆς Βασιλείας Του.

Εἰς τὰ αἰσθητάτα ταῦτα ἐνῶντων τοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφικοὺς ἀσπασμοὺς διατελῶ

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Τιράννα, 5 Ἀπριλίου 1939

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
Κον κ. Χρῦσανθον

Εἰς Ἀθήνας.

Μακαριώτατε,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ἐκφράζοντες τῇ Ὑμετέρᾳ περισπουδάστῳ Μακαριότητι τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς, δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάττῃ Αὐτὴν τε καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱεραῆς Συνόδου ἐν ὑγιείᾳ, περιφρουρῇ δὲ καὶ σώζῃ τὸ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς διακυβέρνησιν εὐσεβῆς ποιῖμιον, καὶ δωρίξῃ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΙ

Β'. Τηρητέα «Νομικὴ» καὶ ἠθικὴ ἀγιότης
ἐν τῇ «στρατιᾷ τοῦ Κυρίου»

5,1—6,27.

α') Ἀποπομπὴ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου παντὸς νομικῶς ἀκαθάρτου, 5,1-4: 1) Κατηγορίαι τῶν τοιούτων ἀκαθάρτων: λεπροί· γονορροεῖς· μεμολυσμένοι διὰ νεκρόν, στ. 1-3. 2) Ἐκτέλεισις τῆς ἐπὶ τούτῳ δοθείσης ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, στ. 4—6') Ἐξαγνισμὸς ὕλικῆς φύσεως ἀδικημάτων τινῶν γενομένων πρὸς τὸν πλησίον. 5,5-8: 1) Τὸ ἀμάρτημα, στ. 5-6. 2) Ὁ ἐξαγνισμὸς, στ. 7-8: ἐξαγόρευσις, ἐπανόρθωσις τοῦ ἀδικήματος, προσφορὰ θυσίας ἐξιλαστικῆς.—γ') Τυχρὰ τινὰ εἰσοδήματα τῶν ἱερέων 5,9-10. δ') Ὁ περὶ συζυγικῆς ζηλοτυπίας νόμος 5,11-31. 1) Μετὰ τὴν Μετάβασιν εἰς τὸ θέμα τοῦτο, στίχ. 11-12α, ἡ περιπτώσις ζηλοτυπίας τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς γυναικὸς, στ. 12β-14. 2) Τί θὰ πράξῃ ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, στ. 15. 3) Ἡ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως, στ. 16-22: τὸ ὕδωρ τὸ ἅγιον, στ. 16-17. ὁ τρομερὸς ὀρκισμὸς τῆς ζηλοτυπίας τῆς γυναικὸς, στ. 18-22. 4) Ὁ ἐπίλογος τῆς

τελετουργικῆς ταύτης διαδικασίας, στ. 23-31: γραφὴ καὶ ἐξάλειψις τῶν καταρῶν τοῦ ἱερέως, στ. 23: πόσις τοῦ «ὕδατος τοῦ ἐλεγκτοῦ» ὑπὸ τῆς γυναικὸς, στ. 24: ἡ προσφορὰ τῆς «θυσίας ζηλοτυπίας», στ. 25-26: τὸ ἐπακλουθήμα, στ. 27-28: ἀνακεφαλαίωσις καὶ συμπέρασμα, στίχ. 29-31.—ε') Περὶ τῆς «εὐχῆς» τῶν ναζιραίων. 6,1-21: 1) Μετὰ τὴν συνήθη εἰσαγωγικὴν Μετάβασιν εἰς τὸ θέμα, στ. 1-2α, οἱ διέποντες τὰ τῆς εὐχῆς τῶν ναζιραίων νόμοι, στ. 2β-8: πλήρης ἀποχὴ ἀπὸ οἴνου καὶ μεθυστικῶν ποτῶν, στ. 2β-4: ἡ διατήρησις τῆς κόμης, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ «εὐχὴ», στ. 5-6: νὰ μὴ ἔλθῃ ὁ ναζιραῖος εἰς ἐπαφὴν οὐδεμίαν μὲ νεκρόν, ἔστω καὶ αὐτῶν τῶν γονέων του, στ. 7-8. Πρβλ. Λευϊτ. 21,10-11. 2) Τὸ δέον γενέσθαι πρὸς καθαρὸν τῶν ναζιραίων ἐν περιπτώσει ἀπρόσπτου τινὸς μολύνσεως αὐτῶν, στ. 9-12: ὁ ναζιραῖος τότε ὤφειλε: νὰ ξυρίσῃ τὴν κεφαλὴν του δύο φορὰς (στ. 9β): νὰ προσφέρῃ διαδοχικῶς δύο θυσίας, τὴν μίαν «περὶ ἀμαρτίας» καὶ τὴν ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωμα (στ. 10-12α): νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὰς ἡμέρας τῆς «εὐχῆς» του, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀκουσίως εἶχε μολυνθῆ (στ. 12β). 3) Τελετὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς εὐχῆς, στ. 13-20: ἡ προσέλευσις τοῦ ναζιραίου «παρὰ τὰς θύρας τῆς Σικηνῆς τοῦ Μαρτυρίου» (στ. 13): αἱ θυσίαι τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ, (στ. 14-20). 4) Ἐπίλογος τοῦ περὶ εὐχῆς νόμου, στ. 21. στ') Τύπος τῆς ἱερατικῆς εὐλογίας 6,22-27: 1) Εἰσαγωγή, στ. 22-23. 2) Ὁ τύπος τῆς εὐλογίας, στ. 24-26. 3) Ὁ Θεὸς ὑπόσχεται νὰ ἐπακούῃ τὴν ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον ἱερατικὴν εὐλογίαν, στ. 27.

Γ' Τελευταῖα σύμβαντα κατὰ τὴν παρὰ
τὸ Σινᾶ διαμονὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν

7,1—9,14

Ι.—Αἰ εἰς τὸ θυσιαστήριον προσφοραὶ τῶν ἀρχόντων» τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. 7,1-89. α') Αἰ εἰς ἀμαξίαι πρὸς χρῆσιν «λειτουργικῶν ἔργων» τῆς Σικηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. 7,1-9: 1) Ἱστορικὴ εἰσαγωγή, στ. 1, χρησιμεύουσα καὶ ὡς χρονολογὴ ἐνδειξις τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀμαξῶν. 2) Ἡ προσαγωγή τῶν ἀμαξῶν τούτων ὑπὸ τῶν ἀρχόντων (Πρβλ. 1,4-16) τοῦ Ἰσραήλ. στ. 2-3. 3) Χρῆσις αὐτῶν· ὁ Μωϋσῆς παραδίδει τὰς μὲν δύο εἰς τοὺς Γερωνίτας, τὰς δὲ ὑπολοίπους τέσσαρας εἰς τοὺς Μεραρίτας, στ. 4-9. 6') Ἄλλαι προσφοραὶ τῶν ἀρχόντων τῶν φυλῶν. 7, 10-89: 1) Εἰσαγωγή εἰς τὸ θέμα, στ. 10-11. 2) Προσφορὰ τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ἰούδα. στ. 12-17. 3) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, στ. 18-23. 4) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ζαβουλών, στ. 24-29. 5) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ρουβὴν, στ. 30-35. 6) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Συμεών, στ. 39-41. 7) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Γάδ, στ. 42—47. 8) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, στ. 48-53. 9) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Μανασσή, στ. 54-59. 10) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Βενιαμίν, στ. 60-65. 11) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Δάν, στ. 66-71. 12) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Ἀσήρ, στ. 72-77. 13) τοῦ ἀρχοντος τῆς φυλῆς Νεφθαλί, στ. 78-83. 14) Ἀνακεφαλαίωσις τῶν προσφορῶν, στ. 84-88. 15) Ἡ θεία εὐαρέσκεια, στ. 89.

Ε. Ι. Κ.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Διά Β. Διατάγματος τῆς 29 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 5438 Καταστατικὸν Νόμον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐρησκειωμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ ἐρειδόμενῃ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 690/796 ἐ. ἔ. ὁμοίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γίνεται δεκτὴ ἡ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποβληθεῖσα παραίτησις διὰ λόγους υγείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου, ἐκφραζομένης αὐτῷ τῆς Βασιλικῆς εὐαρεσκείας διὰ τὴν εὐδόκιμον, συνετὴν καὶ καρποφόρον μακρὰν ὑπηρεσίαν του.

Διά Β. Διατάγματος τῆς 11 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1603)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5438 «περὶ Καταστατικῶν Νόμων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 136)1936 Ἀναγκ. Νόμου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐρησκειωμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ, ἐρειδόμενῃ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 723 ἐ. ἔ. ὁμοίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 23 Μαρτίου ἐ. ἔ. πράξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς, τηρηθεισῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1603)1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, θεωρεῖται ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνὸς παραιτησάμενος τῆς οἰκειᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως, καὶ κηρύσσεται ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας χηρεύουσα.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας, ἐκδοθέντος ὡσαύτως ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὰ ἄρθρα 151 καὶ 152 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5383 περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας νόμου, προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἐπικυροῦται ἡ ἄριστικὴ καὶ τελεσίδικος καταστάσις ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ ἔτους 1938 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ δι' ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου, δι' ἧς ἐπεβλήθη εἰς τὸν Σεβασμιωτάτον Μητροπολίτην Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἰωάννην ἡ ποινὴ τῆς ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐκπτώσεως, καὶ διατάσσεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς.

Ἡ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΑΡΠΟΥ ΣΥΚΗΣ ΠΑΡΑΒΟΛῆ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

IB'

(Λουκ. ΙΓ' 6—9).

Εἰς τὴν ἀληθῆ μόρφωσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων συντελεῖ ὡς μέγιστα καὶ τὸ Σχολεῖον διὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας. Αὕτῃ μορφώνει τὸν ἀνθρώπον καὶ καλλιεργεῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· μεταδίδει γνώσεις καὶ ἀναπτύσσει τὴν διάνοιαν· δημιουργεῖ τοὺς καλοὺς χαρακτῆρας καὶ ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἔδδὸν τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Ἀληθῶς ἡ παιδεία τῶν νέων καὶ ἡ σωτηρία των εἶνε ὑπηρεσία πρὸς τὸν Θεὸν (Πλουταρχ. Ἀλικβ. § 4)· εἶνε δὲ τὸ μέγιστον

καὶ κάλλιστον ἔργον τοῦ Νομοθέτου (Λυκούργ. § 14)· καταστέλλει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κακίαν καὶ ἐξημερῶνει (Νουμ. § 3)· ἐμβάλλει τὸν ζῆλον πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς πατριδος. Τὸ παιδεῖν τοὺς νέους εἶνε πολὺ σπουδαιότερον τοῦ νικᾶν τοὺς πολεμίους. (Αἰμιλ. Παῦλ. § 3) καὶ ἐν γένει εἰπεῖν «οὐκ' ἔστι περὶ οὗτου θειοτέρου ἢ ἀνθρώπου βουλευσαίτο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ» (Θεαγ. 122, Β'), ὡς λέγει ὁ δαιμόνιος Πλάτων. Ἡ παιδεία ὁμως ὠφελεῖ τὴν νεότητα, ὅταν ἔχη ἠθικὰς ἀρχάς. διότι καθὼς πᾶσα ἐπιστήμη, οὕτω καὶ ἡ παιδεία «χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται», ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Πλάτων ἐν Μενεξένῳ. Ὁ δὲ σοφὸς Σολωμὸν μακαρίζει τοὺς ἔχοντας τὴν ἀληθῆ σοφίαν. «Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἔμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς», διότι «ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη» νόμον δὲ καὶ ἴλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ» (Παροιμ. ι', 8). Ἡ ἀληθὴς ἀρα παιδεία δὲν εἶνε μόνον ὁ φρατισμὸς τοῦ νοῦ καὶ αἱ πολλὰ γνώσεις, ἀλλὰ καὶ ὁ καθαρισμὸς τῆς καρδίας. Ἄνευ τῆς χρηστότητος τῶν ἡθῶν καὶ τῆς ἠθικῆς, ἡ παιδεία ἀποβαίνει αἰτία βλάβης καὶ καταστροφῆς. Παιδεία ἀληθὴς, μὴ ζωογονουμένη διὰ τοῦ ζωογόνου καὶ φρεσβίου φωτὸς τῆς θρησκείας, εἶνε «ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης» (Ἰακώβ. γ', 17) διότι ἡ παιδεία, ὡς ἡ ἐπιστήμη, ὅταν δὲν καταρδεύηται ὑπὸ τῶν θαυπερῶν ἀκτινῶν τῆς πίστεως, γεννᾷ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸν τῦφον καὶ τὸν ἐπάρατον ἐγωϊσμόν, ὅστις ἀποβαίνει αἰτία ὄλων τῶν κακῶν καὶ ἀποξηραίνει, ὡς ἄλλος ἀχμηρὸς λίψ, καὶ τὴν θαλερὰν ἀνθησιν τῆς διανοίας καὶ δηλητηριώδεις καθίστα τὸς καρποὺς αὐτῆς.

Βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ παιδεία δέον νὰ εἶνε μόνον θρησκευτικὴ. Μετὰ τῆς ἐγκυκλίου παιδείας οἱ νέοι γυμναζέσθωσαν καὶ πᾶσαν ἄλλην μάθησιν καὶ φιλολογίαν. Προσγίνεται δὲ μᾶλλον ὠφέλεια, ὅταν οἱ φιλομαθοῦντες μὴ ματαιοφρονῶσι μηδέ, ὡς πτερωτοὶ μύρμηκες, ἐπὶ λόγων δυνάμει κούφως ἐπαιρόμενοι, ἀποβαίνουν κοράκων πεινῶντων βροῦμα, ἀλλὰ γνωρίζοντες τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας τὰ μέτρα, μεταχειρίζονται τὴν ἐγκύκλιον σοφίαν, ὡς καλὴν θεράπαιναν, ὡς τὴν Ἄγαρ ὑπηρετοῦσαν τῇ εὐλογημένῃ Σάρρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς λέγει ἀρχαῖος Διδάσκαλος.

Σήμερον οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἐγένοντο σοφισταὶ μᾶλλον ἢ πεπαιδευμένοι, ἐνῶ ἐν παλαιότεροις χρόνοις ἦσαν καλλίτεροι. Αἰτία τούτου εἶνε ὅτι «ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ὀκολασίας» (Θουκυδ. 37, 3). Ἐπιπολάζουν τ' ἀγενῆ πάθη, ὁ ἐγωϊσμὸς, ἡ φιλαρχία, ὁ φθόνος καὶ ἕκαστος «ἀλώπεκος ἔχνησι βαίνει», διότι ἡ παιδεία καὶ μόρφωσις εἶνε ἐπίπλαστοι, ἐπιμυθιωμένη, οὐχὶ καθαρὰ, ἄδολος, εἰλικρινής, ἀνόθευτος.

Ἡ ἀληθὴς παιδεία πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἐθνικὴ καὶ ἑλληνοπρεπής. Οἱ ἑλληνοπαιδὲς δέον νὰ μορφώνωνται κατὰ τὰ πρότυπα καὶ τὰς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἠρύσθησαν τ' ἀληθῆ διδάγματα πάντα τὰ σοφὰ καὶ πεπολιτισμένα ἔθνη. Ἡ Ἑλλάς, τῆς σοφίας ἐστία καὶ τῶν Μουσῶν καταγωγίον, ἀνέπτυξε τὸ ἀληθές, ἀγαθὸν καὶ καλόν. Οἱ ἔσοχοι

αὐτῆς συγγραφεῖς γίνονται ἱερὰ κολυμβήθρα ἐν ἧ ἔμβοπτιζόμενοι οἱ λαοί, ἀποβαίνουν τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν καὶ τῶν γενναίων ἔρασι. Οὐδείς δὲ λαὸς ἐδημιούργησεν ἕργα τέχνης, οἷα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, εἰς τὰ ὅποια «οὕτως ἐπανθεὶ καινότης τις ἀθικτος ὑπὸ τοῦ χρόνου διατηροῦσα τὴν ὕψιν, ὥσπερ ἀειθαλὲς πνεῦμα καὶ ψυχὴν ἀγήρω καταμειγμένην τῶν ἔργων ἐχόντων» (Πλουτάρχ. Περικλ. § 13).

Με παιδείαν ἠθικὴν καὶ ἑλληνοπρεπῆ δύναιται ἡ νεότης νὰ μορφωθῆ καὶ ν' ἀποβῆ ἀξία τῶν προγόνων, οἷτινες ἐξόχως ἄριστοι ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου γινόμενοι εἶνε ὁ δὲ φθαλμὸς τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τῆς τοιαύτης παιδείας καὶ ἀνατροφῆς διετηρήθη τὸ ἔθνος ἐν ἡμέραις πονηραῖς, με ζωτικότητα ἀμόλυντον ἀπὸ πάσης διαφθορᾶς καὶ δὲν ἐξηφανίσθη ὅτε, ὡς ποταμὸς διανυγῆς ἐξεχύθη εἰς τὰ ρυπαρὰ καὶ βορβορώδη ὕδατα τῆς λίμνης τῶν πολλῶν κατακτήσεων, οὐδ' ἐμόλυνθη, ἀλλὰ τὰ μαρμαίροντα ὕδατα αὐτοῦ διετήρησαν τὴν διαύγειαν καὶ καθαρότητα.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τε τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν μυστηρίων, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει τὸ μέγα σχολεῖον τῆς ὀρθῆς περὶ Θεοῦ λατρείας καὶ ἠθικῆς. Διδάσκαλοι δὲ τούτων καὶ πρῶτοι καθηγηταὶ ὑπάρχουν οἱ τῆς Ἐκκλησίας μυσταγωγοὶ καὶ ὑπηρέται τοῦ θυσιαστηρίου. Αὐτοί, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ μεταδιδομένης διὰ τῶν μυστηρίων, μορφώνουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολίτας, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, γινόμενοι πᾶσι σωτηρίας ὁδηγοί. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαμένει τὸ πάντοτε ζῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπαστρῶπτον πνεῦμα. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς ὄλον, ὡς νόμος ἀναλλοίωτος καὶ κανὼν τοῦ βίου ἀπλανῆς καὶ εὐθύτατος.

Οὕτω δὲ δημιουργεῖται κοινωνία καὶ Πολιτεία χρηστή, ἥτις μεγάλως συντελεῖ εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλως καὶ διὰ τῶν χρησίων ἀρχόντων καὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, διότι τὸ ὑπήκουον φιλεῖ μμεῖσθαι τοῖς ἀρχουσιν. Ὄταν οἱ πολῖται μορφωθῶσιν, ἠθικῶς τε καὶ ἐθνικῶς, δημιουργεῖται κάλλιστον πολίτευμα, διότι «ἀεὶ τὸ βέλτιστον ἦθος βελτίονος αἴτιον πολιτείας» (Πολιτ. Ζ'. 1), ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης. Ἡ ἄγαν δὲ ἐλευθερία φέρει εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ δουλείαν. Ἐκ ταύτης δημιουργεῖται ἡ τυραννία, τυραννία τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ὄχλου, «Ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ἰδιώτη καὶ πόλει. Εἰκὸς γάρ οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυραννὶς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας, ἔξ, οἶμαι, τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας δουλεία πλείστη καὶ ἀγριωτάτη» (Πλατ. Πολιτ. 552—565).

Δὲν ἐξετάζομεν ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον πολίτευμα διὰ τὸ ἔθνος, διότι καὶ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία δὲν καθορίζει πολίτευμα καὶ εἶνε ἀδιάφορος πρὸς οἷον δῆποτε τοιοῦτον. Λέγομεν μόνον ὅτι τὸ καλλίτερον πολίτευμα εἶνε τὸ σύμφωνον πρὸς τὴν ἰδιοφυῖαν καὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἱστορικές ἀνάγκας τοῦ ἔθνους πρὸς δὲ ὅτι οἱ νόμοι δὲν ἀνορθώνουν καὶ σώζουν τὰ ἔθνη, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἡ δέουσα ἀνατροφή

τῶν πολιτῶν, ἀνατροφή ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ. Ἐν τῇ διαφθορᾷ τῶν ἠθῶν πᾶσα διὰ τῶν νόμων ἐπιζητουμένη βελτίωσις εἶνε χάριτος ἀγγραφος. Ἡ ἀνόρθωσις παντὸς ἔθνους γίνεται διὰ τῆς χρησιτῆς ἀνατροφῆς τῶν πολιτῶν καὶ τῆς καλλιέργειας τῶν ψυχῶν τῆς νεότητος. Ὁ λαὸς ἀγαπᾷ νὰ ζῆ μᾶλλον συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἀρχοντος καὶ τὸ ἦθος αὐτοῦ νὰ πλάττῃ πρὸς τὸ ἦθος τῶν κρατούντων. Τὰ καλὰ παραδείγματα εἶνε, ὡς τὰ ὕδατα ἐξ ὑψηλῶν ὀρέων καθὼς ἐκεῖνα καταπίπτοντα ἐκ τῶν ὀρέων με κρότον διεγείρουν τὴν περιεργίαν καὶ τὸν θαυμασμόν, οὕτω καὶ τὰ ἦθη τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀρχόντων ἐπισκοποῦνται μετὰ σπουδῆς καὶ προξενοῦν βαθεῖαν αἴσθησιν.

Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ παραμελῆται καὶ ἡ σωματικὴ ὑγίεια καὶ εὐεξία διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς κινήσεως διαίτης. Δένδρον ἀσθενὲς ἀδύνατον νὰ καρποφορῇ καλοῦς καὶ ὠφελίμους καρπούς καὶ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχη ὑγίαν σωματικὴν διὰ νὰ ἐργάζεται ἐπωφελῶς. Ἡ συκῆ, καλλιεργουμένη προσηκόντως, φέρει καρπούς ὠραίους καὶ ὠφελίμους καὶ ὁ ἄνθρωπος καλλιεργούμενος, σωματικῶς τε καὶ πνευματικῶς, καρποφορεῖ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλειαν τοῦ πλησίον καὶ τοῦ ἔθνους.

«Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καταρτίσας ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» (Ἐβρ. ιγ', 21).

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΚΑΡΜΙΡΗ

ΥΠΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ ΚΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ, ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΣΤΗ, ΕΠΕΤΕΙΩ, ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

[2]

Ἄλλὰ τὰ θλιβερὰ γεγονότα τοῦ ἔτους 1638, τὰ νῆα ἀπειλητικὰ νέφη, τὰ ὅποια ἐκάλυψαν τὸν ἄλλως νεφελώδη ὀρίζοντα τῆς δεινῶς δοκιμαζομένης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ πάντων τῶν—Τούρκων, Ρωμαϊκοκαθολικῶν, Διαμαρτυρομένων—πανταχόθεν βαλλομένης, ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ διάψευσις καὶ τὸ ναυάγιον ἔλων τῶν ἐλπιδῶν καὶ τῶν ἀπὸ Ἑσπερίας σχεδίων αὐτοῦ περὶ ἀνορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀνάδου του εἰς τὸν οἰκουμένικόν θρόνον, πάντα ταῦτα ἐμπλήσαντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀφάτου θλίψεως καὶ ἀπογοητεώσεως, ἐπέσπευσαν τὸ τέλος τοῦ ἄλλως ἀσθενικοῦ τούτου Πατριάρχου. Ἀπεφάσισε λοιπὸν οὗτος νὰ ζήτησῃ ἀνακούφισίν τινα ἀπὸ τῶν δεινῶν, ἐπισκεπτόμενος τὴν ὀρθόδοξον Βλαχίαν, ἣν πρὸ εἰκοσιπενταετίας εἶχε μετὰ τοῦ Κυρίλλου Λουκάρως ἐπισκεφθῆ. Ἐνταῦθα δ' ἔμωσ ἐτελεύτησεν ὁ Κριτόπουλος κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔτους 1639 καὶ δὴ περὶ τὸ τέλος Ἀπριλίου ἢ τὰς ἀρχὰς Μαΐου, μόλις ἄγων τὸ πεντηκροστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἀναμφιβόλως ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Πατριάρχου Μητροφάνους, θεολόγου τὰ πρῶτα φέροντος μετὰ τῶν συγχρόνων κατὰ τὴν παιδείαν, δεδοκιμασμένου διὰ τὴν ἐμμονὴν καὶ ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν Ὀρθοδο-

ξίαν, καὶ ἔχοντος εὐρυτάτους ἐκκλησιαστικούς ὀρίζοντας, ἐξημίως μεγάλως τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου Λουκάρεως θυελλῶδει ἐποχῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνόδων τῆς ιζ'. ἑκατονταετηρίδος, καθ' ἣν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Θεολογία ἔμελλε νὰ λάβῃ ἐπισημῶς θέσιν μετὰ τοῦ Ῥωμαιοκαθολικισμοῦ καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ, οὗς βαθύτερον καὶ τελειότερον πάντων τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων εἶχε σπουδάσει ὁ Κριτόπουλος. Παρὰ τὸ βραχὺ δ' ἔμως τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δράσεώς του ὁ Κριτόπουλος κατέλαβεν ἔλωσ ἐξαιρετικὴν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας κατὰ τὸν ιζ' αἰῶνα, ἰδίᾳ λόγῳ τῆς περιφήμου Ὁμολογίας καὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων του, τῆς ἐν μέσῳ τῶν Διαμαρτυρομένων ἐπιτυχούς δράσεώς του ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐν γένει τῶν σχέσεων καὶ μάλιστα τῆς ἀποπείρας αὐτοῦ πρὸς προσέγγισιν καὶ συνεννόησιν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Προτεσταντικῆς. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Μητροφάνους Κριτοπούλου ἐγένετο καὶ ἔξω τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εὐρύτατα γνωστόν, καθ' ὅσον τὴν σοφίαν, τὴν ὀρθοδοξίαν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ ἔνωσιν ἀγάπην καὶ δράσιν του ἀνωμολόγησαν καὶ ἐξύμνησαν οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων αὐτοῦ ἀνδρῶν ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ ὁμολογίας μέχρι τοῦ παρόντος. Τοῦτο δὲ τοσοῦτω μάλλον, ὅσῳ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους σχέσεσιν αὐτοῦ ἐσπουδαζεν ὁ Κριτόπουλος νὰ εἶναι αὐστηρὸς μὲν καὶ ἀτεγχετός ἐν τοῖς ἄρθροις τῆς πίστεως, πλήρης δ' ἐν τοῖς λοιποῖς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλαδέλφου διαθέσεως, συνάπτων μετ' αὐτῶν στενήν καὶ εὐκρινῆ φιλίαν καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν παιδείαν καὶ ἐπιστήμην αὐτῶν, παρασχὼν ἑαυτὸν ἐν ταύτῃ ἀξιωματικὸν παράδειγμα τοῖς μεταγενεστέρους ὀρθοδόξοις θεολόγοις, τοῖς γινόμενοι νὰ συνδυάζωσιν ἀρμονικῶς τὰς περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀθθεντίας καὶ ἐπιστημονικῆς ἐλευθερίας ὀρθοδόξους ἀρχάς.

Πρὸς τῇ ἐκκλησιαστικῇ δράσει ἔμως ὁ Μητροφάνης Κριτόπουλος, κεκτημένος ἀμφιλαφεῖ θεολογικὴν καὶ φιλολογικὴν παιδείαν, ἐπεδείξατο καὶ συγγραφικὴν δράσιν ἀξιολογώτατην, καταλιπὼν ἡμῖν ἱκανὰ θεολογικὰ καὶ φιλολογικὰ πονήματα μὲ ἐπιστολικὴν κατὰ τὸ πλεῖστον χαρμηλῆρα, τὰ ὁποῖα περιοριζόμεθα ἁπλῶς νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα¹. 1) Λόγος πανηγυρικὸς ἄμα καὶ δογματικὸς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου... 2) Περὶ τινῶν λειτουργικῶν λέξεων. 3) Ἀπόκρισις... περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ ῥητοῦ Γαλ. 5.16. 4) Ἐκθεσις σύντομος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. 5) Ἐπιστολιμῆα διατριβὴ πρὸς Θωμᾶν Γῶδον. 6) Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ γράμματος Δ καὶ Θ ὡς οὐ ντέλτα καὶ τήτα, ἀλλὰ δέλτα καὶ θήτα χρῆ ταῦτα προφέρεσθαι. 7) Γραμματικὴ ἁπλοελληνικῆ. 8) Διορθώσεις εἰς τὸ γραικοδάρβαρον γλωσσά-

ριον τοῦ Meursii. 9) Ἀπολεσθέντα ἢ ἀνέκδοτα ἔργα αὐτοῦ εἶναι: Δογματικαὶ ἀποκρίσεις πρὸς Oosterwijcke—Ἀλλαι ἀποκρίσεις πρὸς τὸν αὐτὸν διδάσκαλον Γῶδον—Μετάφρασις τῆς νέας Διαθήκης εἰς ἁπλοελληνικὴν γλῶσσαν—Ἀντιπανοπλία—Ὀμιλίαι—Ὀδοιπορικόν. 10) Ἐπιστολαί. Μέχρι πρό τινος εἶχον ἐκδοθῆ τριάκοντα καὶ πλέον ἐπιστολαί τοῦ Κριτοπούλου πρὸς διαφόρους φίλους του' εἰς ἃς δέον νὰ προστεθῶσι καὶ 45 ἐπιστολαί ἐκδοθεῖσαι πρὸ τινος ὑφ' ἡμῶν², ὡς καὶ πολλαὶ ἐπιστολαὶ διαφόρων φίλων πρὸς τὸν Κριτόπουλον Σημειωτέον ὅμως ἔτι σημαντικόν ἔτι τμήμα τῆς ἀλληλογραφίας αὐτοῦ παραμένει εἰσέτι ἀγνωστον, ἅτε ἀπολεσθὲν ἢ ὀπωσδήποτε μὴ ἀνευρεθὲν εἰσέτι καὶ ἀγνωστον ἐν ποίαις διδλιοθήκαις καὶ ἀρχαίσις τυγχάνει τεθαμμένον³.

1. Πρβλ. Γω. Ν. Καρμίρη, ἐνθ' ἂν. σ. 68 κ. ἔξ.

2. Αὐτόθι σ. 33 κ. ἔξ.

3. Βλέπ. αὐτόθι σ. 19 κ. ἔξ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Πρὸς οἰκοδομὴν».

ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπεραιώθη ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ σχεδίου τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτῆς μερίμῃ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, περιβάλλουσα διὰ τοῦ κύρους αὐτῆς, θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ὡς νόμον τοῦ Κράτους. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως ὁ νέος νόμος ἀνταποκρίνηται, ὡς οἶόν τε, πληρῆστερον πρὸς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν κρατούσας ἀνάγκας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δέουσαν θεραπείαν καὶ ἀποβλέπει. Ἐν τούτοις ὁ νόμος δὲν θὰ ἔχη τὰ ἀπ' αὐτοῦ προσδοκόμενα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, εἴαν καὶ ὁ κληρὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἐπίτροποι, ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ λαὸς δὲν κατανοήσῃ καλῶς, ὅτι πάντα ταῦτα εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέπουσιν, ἧτοι εἰς «τὸν καθαρισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» καὶ δι πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπὶ γῆς σιγατευομένην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, εἴτε διαχειριζόμεθα ἀξιώματι ἐκκλησιαστικόν, ἱερατικόν ἢ κοσμικόν, εἴτε εἴμεθα ἁπλοὶ πιστοί, θὰ πρέπη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μισθαποδοσίας νὰ εὐρεθῶμεν «ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα... καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ».

«Φθερεῖ τούτον ὁ Θεός».

Προσφάτως ἐδημοσιεύθη ἀφ' ἐνός μὲν ἢ ἐκθεσις τῆς ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου διατροφῆς τῆς Ἱατροχειρουργικῆς Ἐταιρείας συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐπιστημονίαν πρὸς μελέτην τοῦ προβλήματος τῆς διατροφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τεῦχος, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐνορθοῦ Σταυροῦ καὶ διαλαμβάνον τὸ ζήτημα τῆς μάστιγος τῆς φυματιώσεως. Ἀμφότερα, ἀποβλέποντα εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, δὲν εἶναι ξένα πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Χριστιανισμοῦ, διότι οὗτος, ἀποβλέπων πρὸς τὸ σῶμα ὡς πρὸς ἐν τῶν θανασιωτέων δημιουργημάτων τοῦ πανσόφου Δημιουργοῦ,

1. Πρβλ. Κ. Δουβουνιώτου, Μητροφάνης Κριτόπουλος, Ἀθήναι 1915 σ. 35 κ. ἔξ. Γω. Ν. Καρμίρη, μν. ἔ. σ. 60 κ. ἔξ., 93 κ. ἔξ., 162 κ. ἔξ.

τό ὁποῖον ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ καταστάσει ἐδρισκόμενον εἶναι «καλὸν λίαι», θεωρεῖ καὶ τὴν ἐν μέτρῳ συντήρησιν τούτου ὡς καθήκον ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὸν τὸν δημιουργήσαντα τοῦτο. Δὲν θὰ ἦτο δ' ἄσκοπον νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ, δι' ἐναντίον τῶν σκοπίμως καὶ κακούργως διὰ τῶν διαφορῶν νοθεῶν τῶν τροφίμων καὶ τῆς ἐνοικιάσεως ἀνθυγιεινῶν κατοικιῶν, ἐπὶ σκοπῶ ἀθεμίτου κέρδους, φθειρόντων «τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ», ὅπως ὠραϊότατα ὀνομάζει ἡ ἁγία Γραφή τὸ σῶμα ἡμῶν, ἐπικρέματα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ αὐτὸ τέλος; «εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἐβδομάδα συνήλθεν ἡ Ἱ. Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθου εἰς δύο τακτικὰς συνεδριάσεις κατ' ἄς ἀπασχολήθη περὶ ὑπερσυστατικὰ νινὰ ζητήματα καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν ἄρθρων τινῶν τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον ληφθῆ ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς προλαβούσης ἐβδομάδος.

— Χθὲς Παρασκευῆ 28 λήγοντος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσάνθου συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον, σήμερον δὲ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος συνεδρίασε τὸ Πρωτοβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικῶν Δικαστήριον.

— Εἰς ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου καὶ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίου, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀνέθεσε τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου.

— Κατόπιν τοῦ ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ἀργολίδος χηρεύουσα συνεπείᾳ τῆς διὰ λόγους ὑγείας ὑποβληθείσης παραίτησεως τοῦ Σ. Μητρο. τῶς Ἀργολίδος κ. Ἰεροθέου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος παρεκάλει τὸν Σεβ. Μητρο. Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίου, ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητρο. Ἀργολίδος μέχρι τῆς κανονικῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἱεράρχου. Ὁ Σεβ. Μητρο. Ὑδρας ἀποδεχθεὶς τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ὑπηρεσίαν ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντα τοῦ.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀνέθεσε εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Σεβ. Μητρο. Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. Σωκράτους, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρου καὶ Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Βιρηναίου τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου τοῦ «Ἱεροτελεστικοῦ», ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ.

— Παρεσχέθη ἄδεια ἐλεύσεως εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν Σεβ. Μητρο. Σεβρίων καὶ Κοζάνης κ. Ἰωακείμ δεκαήμερος, εἰς τὸν Σεβ. Μητρο. Δράμας καὶ Φιλίππων κ. Βασίλειον μηνιαιὰ ἀναρροατικὴ πρὸς λουτροθεραπείαν, εἰς δὲ τὸν Σεβ. Μητρο. Φωκίδος κ. Ἀθανάσιον πενθήμερος.

— Ἐτελέσθη τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἱ. ναῷ τοῦ ἁγ. Γεωργίου Καρότση Μνημόσυνον τοῦ ἀεμνήστου καὶ ἐν μακαρίᾳ λήξει γενομένου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσόστομου, ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας αὐτοῦ. Τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ τὰς ἐπιμνημοσύνας δεήσεις ἐτέλεσεν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος παρόντων πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις Σεβασμ. Ἀρχιερέων, ἱκανοῦ ἀριθμοῦ κληρικῶν καὶ πλήθους λαοῦ.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέψατο κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα τὴν Ἱ. μονὴν Πεντέλης, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Βουλαιαμένης καὶ τὸν Οἶκον τῶν Τυφλῶν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν τιμῶν καὶ μεγάλης εὐλαβείας ὑπὸ τε τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ πρῶσοπικοῦ καὶ τῶν τροφίμων τῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ

τελοῦντων ἀνωτέρω εὐαγῶν Ἱδρυμάτων. Πρὸς πάντας τούτους ἡ Α. Μακαριότης ἐπεδαψίλευσεν πατρικὰς εὐλογίας καὶ παρέσχε τὰς δεούσας ὑποθήκας καὶ συμβουλὰς.

— Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνήλθον εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ Διοικ. Συμβούλια τῆς «Σιβιτανιδείου Σχολῆς» τῆς «Ἐξοχῆς ἐργαζομένης γυναικῶν», τοῦ «Φυματιολογικοῦ Ἰνστιτούτου» καὶ τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείου.

— Ὁν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπισκέψατο τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ὁ ἐκ Βελιγραδίου προερχόμενος καὶ εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνων Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισνοβίου κ. Ἀναστάσιος.

— Μετὰ πάσης ἐπισημότητος κατετέθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, παρουσίᾳ καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, τῇ 23 Ἀπριλίου, ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἐν Ν. Σμύρνης ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ν. Σμύρνης καὶ τοῦ Ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης ἀνεγειρομένης «Ἐστίας Ν. Σμύρνης». Τὸν ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τάλαντιου.

— Ἐντολῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τάλαντιου ἤρξατο ἐπισκεπτόμενος τὰς ἀνά τὴν ἡπειρὸν ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπ' ἁγιασμῷ καὶ θρησκευτικῇ διδασκαλίᾳ τῶν πιστῶν, οὔτινες μετ' εὐλαβείας πολλῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης δέχονται διαβιβαζομένης αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ τὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Α. Μακαριότητος.

— Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείου Βουλαιαμένης ἐξέλεξε μέλος αὐτοῦ τακτικόν, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς Κύριον ἐκδημησαντος Πρεσβυτέρου Γ. Στεφανοπούλου τὸν αἰδ. Ἀθανάσιον Κωτσάκη, ἐφημέριον τὸν ἐν Ἀθήναις Ἱ. ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, μεταβάς τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 24 Ἀπριλίου εἰς τὸν Βασιλ. Ναυστάθμον, ἐποιήσατο διάλεξιν ἐνώπιον τοῦ κ. Ναυάρχου, Διευθυντοῦ τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν κ. κ. Ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ Βασιλ. Ναυτικοῦ περὶ ὥραν 5 1/2 μ. μ., διμιλῆσας περὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἑλλήνος ναύτου καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

— Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ζακύνθου κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα διένειμεν ἄρτον, χρέας, χρήματα καὶ σιγαρέττα εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ τοὺς φυλακισμένους τῆς Ζακύνθου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κατὰ τὴν ἐν Ζακύνθῳ παραμονὴν του λόγῳ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα ἱερούργησε καὶ ὁμίλησεν εἰς πολλοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ ἐπέλυσε διάφορα ἐκκερητῆ τῆς ἐπαρχίας του ζητήματα.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη μετὰ πολλῶν τιμῶν ὁ ἐκ ΚΠόλεως ὁμογενὴς ἀίμωνος Ἀλέξανδρος Σινιόσογλου. Πιστὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος τέκνον ὁ μεταστάς πολυτίμος προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς ἀμφοτέρους καὶ διὰ τῆς κοινοφελούς αὐτοῦ δράσεως καὶ τῆς καθόλου λαμπρᾶς αὐτοῦ σταδιοδρομίας ἀνεδείχθη ἄξιος ἀπόγονος τῆς ἐξ ἧς προήρχετο μεγάλης καὶ πατριαρχικῆς οἰκογενείας. Τῆς Νεκρώσιμου Ἀκοινοθείας, ψαλείσης ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ, προσέστη ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις καὶ συνεληψήθη θερμῶς τὴν δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν.

— Τῇ 27 Μαρτίου πρωτοβουλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Συνδέσμου Θεσσαλονίκης ἐν τῷ ἀμφιθέτρῳ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο πρὸς τοὺς φοιτητὰς πασῶν τῶν Σχολῶν, παρισταμένον καὶ πλήθους κόσμου, διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ρουσοπούλου ἐπὶ τοῦ θέματος «Θετικὰ Ἐπιστήμια καὶ Θρησκεία».

— Ἐν Κερκύρα ἐκτὸς τοῦ Σ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Ἀλεξάνδρου τὸν θ. λόγον κηρύσσουσιν ὁ Πανσο. Πρωτοσύγκελος εἰς τὸν ἱερ. ναὸν ἁγ. Σπυρίδωνος κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν ἐκάστης Κυριακῆς, ὁ Πανσο. ἱεροκήρυξ τοῦ νομοῦ τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Κυριακῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἱερὸν ναὸν, μέλος τῆς ἀδελφότητος «Ἀπολύτρωσις» τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Κυριακῆς εἰς τὸν ἱερ. ναὸν ἁγ. Ἰωάννου, τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸν ἐν Ἀνεμομύλῳ ἱερ. ναὸν ἁγ. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ὁ θεολ. κ. Κ. Φαγογένης.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κέας κ. Φιλάρετος προσεπάθησεν, ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ ἁγίας καὶ Μ. Ἑβδομάδος, πλουσία παρέχεται ἡ πνευματικὴ τροφή τοῦ θεοῦ κηρύγματος εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα. Πρὸς τοῦτο εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ἀρρένων κ. Ρουσσόν, τοῦς καθηγητὰς τῆς Θεολογίας κ.κ. Μιχ. Ἀκύλαν καὶ Σπυρ. Ἀβούρην καὶ τὸν καθηγητὴν τῆς Φιλολογίας κ. Ἄλ. Χατζόγλου ὡς καὶ τοῦς Πανοσιολογικάτους, Χρ. Μαραθοκαμίτην, Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον καὶ Στυλ. Κορνάρου Ἱεροκήρυκα, τὸν Αἰδέο, Γρηγ. Χρυσολοῦραν, τὸν Πανσο. Γερμανὸν Δημητριάδην καὶ τὸν Αἰδέο, Ἄθαν. Πετσόγλου ἐφημερίους τῶν ἐν Σύρῳ ἰ. ναῶν Ταξιαρχῶν, Ἁγ. Τριάδος καὶ Ἀναστάσεως ἀνέθεσεν, ὅπως κατὰ Κυριακὴν καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν χαιρετισμῶν ὁμιλῶσιν εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τῆς Ἐρμουπόλεως. Οἱ ἀνωτέρω καθ' ἑκάστην Πέμπτην, προσερχόμενοι εἰς τὴν ἰ. Μητρόπολιν ὑπὸ τὴν πρόεδριαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου προπαρεσκευάζοντο ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεπτύσσοντο.

— Τὴν 25ην Μαρτίου ὁ Σ. Μητρ. Σύρου κ. Φιλάρετος μετέβη εἰς Τήνον διὰ τὴν αὐτόθι τελομένην πανήγυριν, διαμείνας ἐκεῖ ἐπὶ τριήμερον καὶ πλειστάκις ὁμιλῆσας πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς.

— Κατὰ τὴν ἁγ. καὶ Μ. Ἑβδομάδα ἐκάστην ἐσπέραν, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου καὶ τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, ἐχοροστάτησε καὶ ὁμιλῆσεν εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς Μεταμορφώσεως, ἁγ. Νικολάου, Κοιμήσεως Θεοτόκου, ἁγ. Γεωργίου, Ταξιαρχῶν κ. ἄ. Ἐν τῷ ἰ. ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, κατὰ τὴν πρωινήν ἀκολουθίαν τῆς Μ. Παρασκευῆς, χοροστατήσας ὁμιλῆσεν ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ Ἐκοντάρχου «Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὐτός». Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν μὲν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὁμιλῆσεν ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Γυμνασίου ἀρρένων κ. Ρουσσός, ἐν δὲ τῷ ἰ. προσκυνήματι ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς ἰ. Μητροπόλεως Σύρου. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐχοροστάτησε ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως, ὡσαύτως δὲ κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως καὶ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Ἀγάπης.

— Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ὁ Σ. Μητροπολίτης Σύρου κ. Φιλάρετος ἐπεσκέφθη τὰς φυλακὰς καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Ἐρμουπόλεως, Ἀσυλον Φρενοβλαβῶν, Γηροκομεῖον, Ὀρφανοτροφεῖον καὶ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον, εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ὁποίων προσέφερε αὐγὰ, τσουρέκια ἢ καὶ σιγάρα.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Διδυμοτείχου ὁ ὑπὸ τῆς Ἰ. Συνόδου τηλεγραφικῶς ἐπὶ τρίμηνον ἀποσπασθεὶς τὴν 23ην Μαρτίου παρὰ τῆ ἰ. Μητροπόλει Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Ἱεροκήρυξ Πατρῶν Ἀρχιμ. Δωρόθεος Παλλαδινὸς ἀφίκετο ἐκεῖ τὴν 31 Μαρτίου. Ἀμέσως ἤρξατο τῶν κηρυγμάτων αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου εἰς τοὺς λοιποὺς ναοὺς τῆς πόλεως.

— Ὡσαύτως ἐκήρυξε κατὰ τὴν Μ. ἑβδομάδα εἰς τὸν Συνοριακὸν Τομεᾶ Ἐβρον περὶ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ περὶ αὐταπαρνήσεως, καὶ εἰς ἐιδικὰς συγκεντρώσεις πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν τριῶν Δημ. σχολείων, τὴν ἐσπέραν δὲ τῆς Μ. Τετάρτης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν. Τὴν Μ. Παρασκευὴν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν ὁμιλῆσεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, τὴν Δευτέραν δὲ καὶ Τρίτην τῆς Διακαινησίμου εἰς τοὺς ἐορτάζοντας ἰ. ναοὺς τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. Πλήθος πιστῶν παρακολούθησε τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως. Ὁ Πανσο. Ἱεροκήρυξ ἀπὸ τῆς ἐπομένης Κυριακῆς ἐξῆλθεν εἰς περιοδεῖαν ἀνά τὰς τρεῖς Ἐπαρχίας τῆς Μητροπόλεως.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Συμφώνως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν γεροισιαστικῶν ἐκλογῶν ἐν Βελγίῳ, οἱ καθολικοὶ ἀπέκτησαν 62 ἔδρας ἐναντι τῶν 57 τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν, ἔχοντες καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν φιλευθέρων τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Προπαγάνδας ἐν Ρώμῃ ἔχειροτονήθησαν 37 ἱερεῖς τελειόφοιτοι

τοῦ Κολλεγίου, ἀνήκοντες εἰς 16 διαφόρους χώρας. Ἐξ αὐτῶν 7 ἦσαν Ρουμάνοι, 6 Κινέζοι, 5 Ἀυστραλοὶ, 3 Ἰάπωνες, 3 Ἀναμίται 2 Κορεῶται, 2 Ἀμερικανοί. Οἱ ἄλλοι ἱερεῖς προήρχοντο ἀπὸ τὴν Κεϋλάνην, τὴν Δανίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Αἴτην, τὰς Ἰνδίας, τὸ Ἰράκ, τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὴν Νορβηγίαν.

— Παρὰ τὴν διαδοθείσαν εἴησιν ἐν Ρώμῃ περὶ ἐνδεχομένης μεταβάσεως τοῦ Πάπα εἰς Πομπηίαν διὰ τὰ ἐγκαινία τῆς νέας βασιλικῆς πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας, Πίος ὁ 12ος διώρισε τὸν καρδινάλιον Μαλιόνε, Γραμματέα τῆς ἁγίας Ἐδρας, ὅπως ἐν ὀνόματι τοῦ προεδρεύου τῶν ἐπίσημων τελετῶν τῶν ἐγκαινίων, τὰ ὁποῖα θὰ λάβουν χώραν τὸν προσεχῆ Μάιον.

— Εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ ναὸν τῶν Ἰησοῦτῶν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ καρδινάλιου Μαλιόνε, Γραμματέως τῆς ἁγίας Ἐδρας, ἐπίσημος Δοξολογία τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἰσπανικῆς πρεσβείας παρὰ τῇ ἁγίᾳ Ἐδρᾳ. ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Ἰσπανίᾳ. Εἰς τὴν Δοξολογίαν παρενρέθησαν ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος 13ος, ὅλα τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἰσπανίας, 13 καρδινάλιοι καὶ πλεῖστα μέλη ἀμφοτέρων τῶν διπλωματικῶν σωμάτων.

— Κατ' αὐτὰς ἐωρτάσθη ἐν Βουδαπέστη ἡ Ἥμέρα τῶν καθολικῶν λογοτεχνῶν καὶ δημοσιογράφων τῆς Οὐγγαρίας, καθ' ἣν παρίστατο ὁ Ἀποστολικὸς Νουντίος Σ. κ. Ἄγγελος Ρόττα, ἄλλοι ἐπίσκοποι, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, πλεῖστοι ὄσοι ἐπιστήμονες ὡς καὶ οἱ πρόεδροι τῶν καθολικῶν σωμάτων. Ἡ ἡμέρα ἤρχισε δι' ἐπισήμου θρησκευτικῆς τελετῆς ἐν τῇ Βασιλικῇ τοῦ ἁγ. Στεφάνου μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁπίας ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῶν σωμάτων τῶν καθολικῶν λογοτεχνῶν κ. Λαδίσλαος Τόθ ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον, ἐν τῷ ᾧ ὁποῖα ὑπεγράμμισε τὴν ἀφοσίωσιν τῶν καθολικῶν λογοτεχνῶν καὶ δημοσιογράφων τῆς Οὐγγαρίας πρὸς τὴν ἁγίαν Ἐδραν. Καταλήγων τὸν λόγον του, παρεκάλεσε τὸν Ἀποστολικὸν Νουντίον, ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Α. Ἁγιότητα τὸν Πάπαν τὰ αἰσθήματα ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς ὄλων τῶν μελῶν, καὶ παρακάλῃ αὐτόν, ὅπως συνεχίσῃ νὰ εὐχεται τῷ Κυρίῳ ὑπερ εὐδωξείας τοῦ καθολικοῦ οὐγγρικοῦ λαοῦ. Ἀκολουθῶς ὁμιλήσαν διάφοροι οἰκτορες περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τῶν καθολικῶν δημοσιογράφων ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὰ διάφορα φλέγοντα λογοτεχνικά ζητήματα. Ἡ ἡμέρα ἐτελείωσε δι' ἐμπνευσμένου λόγου τοῦ Ἀποστολικοῦ Νουντίου ἐπὶ τοῦ ἐπιβλητικοῦ καθήκοντος τῶν καθολικῶν συγγραφέων.

— Ὁ Ἐδουάρδος Κίγγερ τοῦ καθολικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐασινγκτόνος, πρόεδρος τῆς «Pax Romana» τῆς Ἀμερικῆς, προήδρευσε τῶν διαφόρων προπαρασκευαστικῶν συνεδριάσεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς 12—17 τρέχ. μηνὸς πρὸς προετοιμασίαν τοῦ κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον συγκληθῆσομένου διεθνoῦς συνεδρίου τῶν καθολικῶν φοιτητῶν τοῦ Σωματείου «Pax Romana» ἐν Οὐασινγκτόνῳ καὶ Νέα Ὑόρκη. Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος τῆς «Pax Romana» θέλει ἐπισκεφθῆ τὰ καθολικὰ φοιτητικὰ κέντρα τῆς Ἀγγλίας, Ἰρλανδίας, Ἑλβετίας, Ὀλλανδίας, Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας ὅπως προετοιμάσῃ ταῦτα πρὸς καλύτεραν ἐπιτυχίαν τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι ἡ Προεσβυτεριανὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις εἶχεν ἀποσχισθῆ τὸ 1936 ἐκ τῆς Προεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ τελευταία αὕτη εἶχεν νεωτερικὰς τάσεις, ἔλαβε τὸν τίτλον: «Ὁρθόδοξος Προεσβυτεριανὴ Ἐκκλησία».

— Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας ἐκ Σουδάν, ὅκτῳ Ἐκκλησίαι καὶ ἱεραποστολαὶ ἀπεφάσιον τὴν οἰκοδόμησιν ναοῦ, ὅπου θὰ τελῶσι χωριστὰ τὰ τῆς λατρείας τῶν, συμφώνως τῷ ἰδίῳ ἐκάστῃ Ἐκκλησίᾳ τυπικῶ, καὶ ὅπου, κατὰ τὰς περιστάσεις, θὰ τελῶνται καὶ κοινὰ λειτουργία. Ἡ συνεργασία αὕτη θεωρεῖται ὡς εὐόφωνον σημεῖον ἀμοιβαίας κατανύξεως.

— Πληροφόρουμεθα ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι ἐπίκειται ἡ ὄργανικὴ ἔνωσις τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἠνωμένης Λουθηρανῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς

Λουθηρανικής Ἐκκλησίας. Ἐπίσημοι ἀντι ροσσωπεία ἐκπαιδευθέν συνηγήθησαν καὶ συνεφώνησαν ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε συνήγατα τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια τὸ τῆς Θεοπνευστίας τῆς ἁγ. Γραφῆς. Συνέταξα, δὲ πράξιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ βιβλία τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Βίβλον, ἀνακηρύσσονται θεοπνευστα, θεωρούμενα ἀναποσπάστως συνδεδεμένα μεταξύ των καὶ ἀποτελοῦντα ἐνιαῖον ὅλον, ἀλάθητον καὶ αἰώνιον, τοῦ ὁποῖου κέντρον εἶναι ὁ Χριστός.

—Ἡ «Γερμανικὴ ὁμολογιακὴ Ἐκκλησία» εὐρίσκειται πρὸ διλήματος, προκληθέντος λόφω διαφορᾶς γνωμῶν μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνόδῳ τῆς «ὁμολογιακῆς Ἐκκλησίας» τῆς παλαιᾶς πρωσικῆς εὐαγγελικῆς Ἐνώσεως ἐξετάσθη τὸ ζήτημα, ἐὰν οἱ νέοι πάστορες, οἱ μορφωθέντες ὑπὸ τῆς «ὁμολογιακῆς Ἐκκλησίας», πρέπη νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ Κοινοστόριον τῆς Ἐὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὄργανον τῆς «ὁμολογιακῆς». Τὸ ζήτημα ἔχει σπουδαιότητα κατὰ τοῦτο, καθ' ὅσον οἱ μὴ ὑπαχόμενοι εἰς τὸ Κοινοστόριον πάστορες δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὸ Κράτος ἐνορίας. Ὁ πάστωρ Koch, πρόεδρος τῆς συνόδου τῆς «ὁμολογιακῆς Ἐκκλησίας» τοῦ Ράιχ, ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως, ἣ αὐστηροτέρα ὅμως μερῶς ἀπηθύνθη πρὸς τοὺς νεωροὺς ὑποψηφίους, ἐξορκίζουσα αὐτοὺς νὰ μὴ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ Κοινοστόριον, ἣ δὲ σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς παλαιᾶς πρωσικῆς Ἐνώσεως, ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν νεωρῶν ὑποψηφίων παστώρων, ἔγραψε μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ ἐπιζήτων διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀσφαλῆ τινα θέσιν, ἐξασφαλίζουσα ἱκανοποιητικὴν σύνταξιν, δὲν πρέπει νὰ τὸν παρακινῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κλήρον πάντες πρέπει νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ὁ κήρυξ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ φέρῃ τὸν «ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Προσευχῆς καὶ Λατρείας εἰς Birmingham, ὁ ἰδρυτὴς αὐτοῦ αἰδ. Elliott, λαβὼν τὸν λόγον ἐτόνισε κυρίως τὴν ἀνάγκην, ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἀφοπλισθῶσιν ἠθικῶς καὶ καθαρίσωσιν τὴν καρδίαν των ἀπὸ πάν μίαισμα, τὸ ὁποῖον τὴν μολύνει. Τότε μόνον θὰ παύσωσιν οἱ πόλεμοι καὶ θὰ δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην. Ὁ Συνδέσμος, ὅστις ἀριθμεῖ δύο ἑκατομύρια μέλη, ζητεῖ ὅπως ὅλοι ἐνοῦνται εἰς καθημερινὴν προσευχὴν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

—Ἐν Groningue τῆς Ὀλλανδίας, ἐν τινὶ ναῶ, ἀνήκοντι εἰς τὴν Μετερρυθμισμένην Ἐκκλησίαν, ὁργανώθη, πρωτοβουλία καθολικῶν καὶ προτεσταντῶν, συγκέντρωσις ἀποσκοποῦσα εἰς τὸν διὰ τοῦ ἔκκλ. ἡσματος τονισμὸν τῆς ἐνότητος τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν τῆς ὁμολογιακῆς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ὁ ναὸς ἦτο κατὰ μέρος κόσμιος, μεταξύ δὲ αὐτοῦ διεκρίνοντο πολλοὶ κληρικαὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου καὶ γνωσταὶ προσωπικότητες τοῦ δημοσίου βίου τῆς πόλεως. Ἐν ἀρχῇ εἰς ἱερεὺς καὶ εἰς πάστωρ εἶπον ἕκαστος ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ὁμολογιακῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῆς λατρείας αὐτῆς, εἶτα δὲ οἱ μὲν προτεστανταὶ ἔψαλον ψαλμοὺς τινάς, οἱ δὲ καθολικοὶ τὸ Magnificat («μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον») καὶ Te Deum (τὴν δοξολογίαν), ὡς κατακλείς δὲ ἐψάλθη ὁ 150ὸς ψαλμὸς (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον). Ἡ συγκέντρωσις αὐτῆ ἦγειρε μετὰ ταῦτα σφοδρὰν ἀντιδράσιν, προκαλέσασα ζωηρὰν συζητήσιν ἐν τῷ θερησκευτικῷ τύπῳ τῶν Κάτω Χωρῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

W. Visser t' Hooft and J. Oldham, Die Kirche und ihr Dienst in der Welt, Berlin, 1937. Kirche, Staat und Mensch, Berlin, 1937. Kirche, Volk und Staat, hrsg. Eng. Gerstenmaier, Berlin 1937. Die Kirche Christi und die Welt der Nationen, Berlin, 1938. Kirche und Welt in ökenumenischer Sicht, Genf, 1938. N. Ehrenstöm, Christian Faith and the modern state, an Oecumenical approach, London 1937. Die Stunde des Christentums. Eine Deutsche Besinnung 1938, K. Ihlenfeld, Das Buch der Cristenheit ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, 1938. Τὰ

ἔργα ταῦτα, ἀνατερόμενα εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα ἐν σχέσει πρὸς τὸ Χριστιανισμὸν, ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τοῦ Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ, κατὰ τὴν πλείστον συγχρόνως καὶ εἰς γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Τὰ Διεθνῆς Γραφείον διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διάδοσιν τῶν ἐκδόσεων τούτων ὤρισαν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὸ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖον Κ. Κακουλίδου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Σπάρτης.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σπάρτης συνθᾶ τῷ ἄρθρῳ 6ῷ τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369 καλεῖ τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 30ῆς Μαΐου 1939 ἔτους ὑποβάλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς ἐφημερίου διὰ τὴν χηροῦσαν θέσιν τοιοῦτον ἐν τῷ χωρίῳ Δαφνὶ τὸ τέως δήμου Κροκαῶν. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 25 Ἀπριλίου 1939. † Ὁ Σπάρτης Διονύσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Ἐδέσσης—Πέλλης.

Προκειμένου νὰ ἀνακηρύξωμεν ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν κάτωθι χωρίων 1) Ἀγίων Ἀναργύρων Ἐδέσσης, 2) Κουφαλίων Ἀγίου Ἀθανασίου—καὶ 6) Ἀγίου Γεωργίου, 3) Εἰδομένης 4) Ἀγροτικῆς 5) Χαμηλοῦ, 6) Δογάνης, 7) Πηγῶν καὶ Πύλης, 8) Γιαννακοχωρίου, 9) Καρυδιάς 10) Μ. Ρεῦματος, 11) Προφήτου Ἡλιοῦ, 12) Πολλῶν νεωρῶν τῆς Ἱ. ἡμῶν Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τέλους Μαΐου ἐ. ε. ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναγκ. νόμου 1369 ἐδ. 6, 4. τοῦ ἄρθρ. 68 ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά. Ἐν Ἐδέσση 19 Ἀπριλίου 1939. † Ὁ Ἐδέσσης Κωνσταντῖος.

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

Στερομένης τῆς ἐνορίας Πλάκας τακτικῶ ἐφημερίου καλεῖ τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ἵνα ὑποβάλωσιν ὃ ἐν ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1369 «περὶ ἐνορ. ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Μετὰ τῶν ἀνω πιστοποιητικῶν, θέον νὰ ὑποβληθῇ ἡμῖν καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσ. Ἰσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονημάτων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον σχολαρχεῖου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1939. † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Ἱ. Ἐπισκοπὴ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὁργανικὴν θέσιν ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Συριλίου Κυδωνίας καὶ ἔχοντας πτυχίον ἱερατικῆς σχολῆς ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου (οἱ τοῦ γυμνασίου ἐκπαιδεύονται ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς ἱερατικὸν φροντιστήριον), ὅπως ὑποβάλωσιν ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μέχρι τῆς 20 Μαΐου 1939 τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369/1938 ἀναγκ. νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Χανίοις τῇ 17 Ἀπριλίου 1939.

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου Γαθάγγελος.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀνταλλάσσοντες Περιοδικά, Βιβλία καὶ παντὸς εἶδους ἔντυπα, ν' ἀποστέλλωσι τούτα εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν (Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὁδὸς Φιλοθέης ἀριθ. 19, Ἀθήνας).

ΕΠΙΣΗΜ ἡ παντὸς εἶδους ἐμβάσματα, συνδρομαὶ κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία», θέον ν' ἀποστέλλωνται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Δελτίου κ. Κωνστ. Γ. Μπόνην. Γραφεῖα Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» ὁδὸς Φιλοθέης ἀριθ. 19, Ἀθήνας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣΗΣ

Τύποις «Φοῖνικας», ὁδὸς Λεωνάτου 4.—Τηλ. 54-229